

Odluka kojom se donosi Zakon o plaćama i ostalim naknadama sudija i tužilaca u Federaciji Bosne i Hercegovine

Koristeći se ovlaštenjima koja su mu data članom V Aneksa 10 (Sporazum o civilnoj implementaciji Mirovnog ugovora) Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, prema kojem je visoki predstavnik konačni autoritet u zemlji u pogledu tumačenja pomenutog Sporazuma o civilnoj implementaciji Mirovnog ugovora; i posebno uzevši u obzir član II. 1. (d) gore navedenog Sporazuma, prema kojem visoki predstavnik “pruža pomoć, kada to ocijeni neophodnim, u iznalaženju rješenja za sve probleme koji se pojave u vezi sa civilnom implementacijom”;

Pozivajući se na stav XI. 2. Zaključaka Konferencije za implementaciju mira održane u Bonu 9. i 10. decembra 1997. godine, u kojem je Vijeće za implementaciju mira pozdravilo namjeru visokog predstavnika da iskoristi svoj konačni autoritet u zemlji u pogledu tumačenja Sporazuma o civilnoj implementaciji Mirovnog ugovora kako bi pomogao u iznalaženju rješenja za probleme, kako je prethodno rečeno, “donošenjem obavezujućih odluka, kada to bude smatrao neophodnim”, u vezi sa određenim pitanjima, uključujući (u skladu sa tačkom (c) ovog stava) i “mjere u svrhu osiguranja implementacije Mirovnog sporazuma na čitavoj teritoriji Bosne i Hercegovine i njenih entiteta”;

S obzirom na stav I.2.a Zaključaka navedene Konferencije iz Bona, kojim je utvrđeno “da je nepristrasno i nezavisno

pravosuđe” od “suštinske važnosti za vladavinu zakona i pomirenje u Bosni i Hercegovini”;

Uzimajući u obzir Aneks Deklaracije Vijeća za implementaciju mira od 16. decembra 1998. godine, u kojem je Upravni odbor apelirao na potrebu “usvajanje zakona, do 30. juna 1999. godine, kojim bi se uspostavilo nezavisno i nepristrasno pravosuđe, sa akcentom na sudskim i tužilačkim imenovanjima, primjerenim plaćama i objektivnim standardima za imenovanje sudija i tužilaca, koji će biti u skladu sa istim koji se primjenjuju u evropskoj demokratskoj praksi, te unapređivanju multietničkog pravosuđa širom BiH”;

Shvatajući da je relevantno zakonodavstvo u Federaciji donio visoki predstavnik 17. maja 2000. godine, da ga je naknadno usvojio Parlament Federacije Bosne i Hercegovine i da je objavljeno u “Službenim novinama Federacije Bosne i Hercegovine” br. 20/01;

Cijeneći činjenicu da, u vrijeme kada je Nezavisna pravosudna komisija započela sa radom u proljeće 2001. godine, finansijska situacija u pravosuđu bila kritična i da je Nezavisna pravosudna komisija, u bliskoj saradnji sa entitetskim ministarstvima pravde i entitetskim parlamentima, postigla značajno smanjenje godišnjih troškova u sudstvu i tužilaštvu time što je ujedinila tužilačke funkcije, čime je umanjen broj prvostepenih sudova i broj sudija te pomoćnog tehničkog osoblja u pravosuđu;

Potvrđujući da je Odluku o privremenom finansiranju Suda i Tužilaštva Bosne i Hercegovine donijelo Vijeće ministara i da je ista objavljena u “Službenom glasniku Bosne i Hercegovine” br. 29/03;

Shvatajući da je finansijska situacija u sudstvu i tužilaštvu na svim nivoima u Bosni i Hercegovini i dalje izrazito kritična i da godišnji troškovi plaća i naknada za sudije i tužioce jasno predstavljaju neproporcionalan dio ukupnih

budžeta;

Shvatajući takođe da je trenutno situacija neodrživa i da bi mogla dovesti do kolapsa u pravosuđu u Bosni i Hercegovini;

S obzirom da su sudovi i tužilaštva nagomilali znatna dugovanja usljed nedostatka sredstava za pravovremeno izmirenje operativnih troškova i isplaću plaća, da je ukupni dug krajem 2004. godine dostigao 16 miliona KM i da su mnogim sudovima bile i u ovom trenutku i dalje jesu uskraćene osnovne usluge – poput pošte i telefona – te da stoga oni nisu funkcionalni niti u mogućnosti da pružaju usluge potrebne građanima Bosne i Hercegovine;

Svjestan činjenice da su sudijama i tužiocima u Bosni i Hercegovinie – kao posljedica mehanizama utvrđenih u pozitivnom zakonodavstvu – plaće bile uvećavane za otprilike 40% od prvobitnog povećanja u 2000. godini sve dok plaće nisu zamrznute u decembru 2004. godine kada je istovremeno inflacija u Bosni i Hercegovini bila minimalna;

Uzimajući u obzir kominike Upravnog odbora vijeća za implementaciju mira od 3. decembra 2004. godine, u kojem je Upravni odbor naglasio da “efikasan rad pravosuđa, ključni element poslijeratnog oporavka BiH, ovisi o pravilnom funkcioniranju i odgovarajućoj nagrađenosti pravosudnih tijela”, i u kojem je dao svoju punu podršku stavu “da je hitno potrebno izvršiti reviziju plaća u pravosuđu da bi se osigurala odgovarajuća raspodjela sredstava koja će omogućiti efikasan rad pravosudnog sistema”.

Konstatirajući takođe da je, u cilju izbjegavanja daljeg pogoršanja situacije, visoki predstavnik zamrznuo plaće u entitetskom pravosuđu decembra 2004. godine i da je uspostavljena Radna grupa koju čine predstavnici iz ministarstava pravde na nivou entiteta i Bosne i Hercegovine, Pravosudne komisije Brčko Distrikta, Visokog sudskog i tužilačkog vijeća Bosne i Hercegovine kao i udruženja sudija i

tužilaca u oba entiteta sa zadatkom da izvrši reviziju plaća u pravosuđu i izradi nove zakonske propise;

Prihvatajući preporuke Radne grupe da bi plaće sudija i tužilaca trebale biti usklađene između entiteta, da naknade koje su ukinuli entitetski parlamenti 2003. godine ne bi trebalo ponovo uvesti, da bi plaće za sudije i tužioce trebale biti umjereno umanjene, da bi sadašnje plaće trebale ostati i dalje zamrznute sve dok prosječna plaća u Bosni i Hercegovini ne dostigne određeni nivo, te da će, nakon što ponovo počnu da rasti, plaće rasti u istom procentu kao i prosječna plaća u Bosni i Hercegovini čime će se osigurati fiksni omjer između prosječne plaće u Bosni i Hercegovini i plaća u pravosuđu kao i dalje usklađivanje između entiteta;

Prihvatajući činjenicu da je Visoko sudsko i pravosudno vijeće Bosne i Hercegovine, na svojoj sjednici održanoj 23. avgusta 2005. godine, izrazilo podršku preporukama radne grupe;

Prisjećajući se Kominikea Upravnog odbora Vijeća za implementaciju mira od 24. juna 2005. godine u kojem je ukazano na to da je Upravni odbor i dalje zabrinut “zbog izazova fiskalne održivosti sa kojim se suočavaju vlasti u BiH, naročito na entitetskom nivou”;

Shvatajući da je realizacija preporuka radne grupe od ključnog značaja za funkcioniranje pravosudnog sistema u Bosni i Hercegovini i da je u tom pogledu od vrhunske važnosti da se one ostvaruju od početka naredne budžetske godine i to počevši od 1. januara 2006 godine;

Uzevši u obzir i razmotrivši sve navedeno, visoki predstavnik donosi sljedeću:

ODLUKU

kojom se donosi Zakon o plaćama i ostalim naknadama sudija i tužilaca u Federaciji Bosne i Hercegovine

koji se nalazi u prilogu ove Odluke i čini njen sastavni dio.

Taj zakon stupa na snagu kao zakon Federacije Bosne i Hercegovine danom predviđenim u članu 18. Zakona, osim ako ga Parlament Federacije Bosne i Hercegovine ne usvoji u istom tekstu, istom obliku i bez izmjena i dopuna ili dodatnih uvjeta prije 31. decembra 2005. godine. Ako Parlament Federacije Bosne i Hercegovine usvoji navedeni zakon u drugačijem tekstu, uz izmjene i dopune ili dodatne uvjete, taj zakon neće stupiti na snagu.

U slučaju da Zakon koji je sastavni dio ove Odluke stupi na snagu u skladu sa odredbama ove Odluke, stupiće na snagu na privremenoj osnovi, sve dok ga Parlament Federacije Bosne i Hercegovine ne usvoji u istom obliku, bez izmjena i dopuna ili bez dodatnih uslova.

Ova odluka stupa na snagu odmah i odmah se objavljuje u "Službenim novinama Bosne i Hercegovine".

Sarajevo, 9. decembar 2005.

Paddy Ashdown
Visoki predstavnik

ZAKON O PLAĆAMA I DRUGIM NAKNADAMA

SUDIJA I TUŽILACA U FEDERACIJI BOSNE I HERCEGOVINE

I

OPŠTE ODREDBE

Član 1.

Okvir Zakona

Ovim zakonom utvrđuju se plaće, naknade i druga materijalna prava sudija, tužilaca i stručnih saradnika u Federaciji Bosne i Hercegovine.

II

PLAĆE, NAKNADE I DRUGA MATERIJALNA PRAVA

Član 2.

Osnovna mjesečna plaća sudija

1. Osnovna mjesečna plaća sudija iznosi:
 - a) Za sudije općinskih sudova: 2.400 KM.
 - b) Za šefove odjeljenja općinskih sudova: 2.600 KM.
 - c) Za predsjednike osnovnih sudova: 2.800 KM.
 - d) Za predsjednike općinskih sudova sa 30 ili više sudija: 3.200 KM.
 - e) Za predsjednike općinskih sudova sa 60 ili više sudija: 3.600 KM
 - f) Za sudije kantonalnih sudova: 3.000 KM
 - g) Za šefove odjeljenja kantonalnih sudova: 3.200 KM.
 - h) Za predsjednike kantonalnih sudova: 3.400 KM.
 - i) Za sudije Ustavnog suda Federacije Bosne i Hercegovine i sudije Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine: 3.800 KM.
 - j) Za šefove odjeljenja Ustavnog suda Federacije Bosne i Hercegovine i Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine: 4.000 KM.
 - k) Za predsjednike Ustavnog suda Federacije Bosne i Hercegovine i Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine:

4.400 KM.

Član 3.

Osnovna mjesečna plaća tužilaca

1. Osnovna mjesečna plaća tužilaca iznosi:
 - a) Za tužioce kantonalnih tužilaštava: 2.400 KM.
 - b) Za šefove odsjeka kantonalnih tužilaštava: 2.600 KM.
 - c) Za zamjenike glavnog tužioca kantonalnih tužilaštava: 3,000 KM.
 - d) Za glavne tužioce kantonalnih tužilaštva: 3.400 KM.
 - e) Za tužioce Tužilaštva Federacije BiH: 3.800 KM.
 - f) Za zamjenike glavnog tužioca Tužilaštva Federacije BiH: 4.000 KM.
 - g) Za glavnog tužioca Tužilaštva Federacije BiH: 4.400 KM.

Član 4.

Osnovna mjesečna plaća za stručne saradnike

1. Osnovna mjesečna plaća stručnih saradnika koji obavljaju sudsku funkciju u skladu sa članom 43. stav 2. Zakona o sudovima u Federaciji Bosne i Hercegovine 1.200 KM.
2. Broj stručnih saradnika iz stava 1. ovog člana određuje Visoko sudsko i tužilačko vijeće Bosne i Hercegovine. Stručne saradnike imenuje Visoko sudsko i tužilačko vijeće Bosne i Hercegovine u skladu sa Poslovnikom Visokog sudskog i tužilačkog vijeća i na tom radnom mjestu stručni saradnik ne može provesti više od šest godina.

Član 5.

Dodatak na radni staž

Osnovna mjesečna plaća svakog sudije i tužioca iz člana 2. odnosno 3. ovog zakona i stručnog saradnika iz člana 4. povećava se za 0,5% za svaku punu godinu radnog staža, najviše do 40 godina.

Član 6.

Regulisanje osnovne mjesečne plaće

1. Plaće propisane članom 2, 3. i 4 ovog zakona neće se povećavati sve dok prosječna mjesečna neto plaća u Bosni i Hercegovini izračunata za kalendarsku godinu ne dostigne ili ne pređe iznos od 800 KM.

2. Počevši od godine koja uslijedi nakon godine u kojoj prosječna mjesečna neto plaća u Bosni i Hercegovini izračunata za kalendarsku godinu po prvi put dostigne ili pređe iznos od 800 KM, osnovna mjesečna plaća sudija, tužilaca i stručnih saradnika iz člana 4. ovog zakona propisana će se godišnje korigovati za procenat povećanja prosječne mjesečne neto plaće u Bosni i Hercegovini.

3. Procenat povećanja iz stava 2. ovog člana izračunat će se tako što će se uporediti prosječna mjesečna neto plaća u Bosni i Hercegovini za kalendarsku godinu sa prosječnom mjesečnom neto plaćom u Bosni i Hercegovini iz prethodne kalendarske godine.

4. U slučaju da se u nekoj godini prosječna mjesečna neto plaća u Bosni i Hercegovini izračunata za kalendarsku godinu smanji, osnovna mjesečna plaća sudija, tužilaca i stručnih saradnika iz člana 4. ovog zakona ostaje ista i neće se ponovo povećavati sve dok prosječna mjesečna neto plaća u Bosne i Hercegovini izračunata za kalendarsku godinu ne dostigne najviši nivo od prvog povećanja plaća u skladu sa stavom 2. ovog člana. Nakon toga, plaće sudija, tužilaca i stručnih saradnika iz člana 4. ovog Zakona se povećavaju u

skladu sa stavom 2. ovog člana.

5. Prosječna mjesečna neto plaća za kalendarsku godinu biće ona plaća koja bude objavljena od strane Agencije za statistiku Bosne i Hercegovine.

Član 7.

Radno vrijeme

1. Broj radnih sati za sudije, tužioce i stručne saradnike iz člana 4. ovog zakona je 40 sati sedmično.

2. Ukoliko sudija, tužilac ili stručni saradnik iz člana 4. ovog zakona radi pola radnog vremena, a u skladu sa posebnim zakonom ili propisima, osnovna mjesečna plaća iz člana 2., 3. i 4. ovog zakona, korigovaće se u skladu sa brojem odrađenih dana u odnosu prema broju redovnih radnih dana za taj mjesec.

Član 8.

Plaćeni godišnji odmor i odsustvo za zadovoljenje vjerskih potreba

1. Sudije i tužioci imaju pravo na plaćeni godišnji odmor u trajanju od 30 radnih dana, a stručni saradnici iz člana 4. ovog zakona imaju pravo na plaćeni godišnji odmor u trajanju od 20 radnih dana.

2. Pored prava na godišnji odmor definisanog u stavu 1. ovog člana, sudije, tužioci i stručni saradnici iz člana 4. ovog zakona imaju pravo na dva plaćena i dva neplaćena dana odmora godišnje za zadovoljenje vjerskih potreba.

3. Svi sudije i tužioci imaju pravo na neto naknadu za godišnji odmor u iznosu od 50% osnovne mjesečne plaće iz tačke a) člana 2. odnosno tačke a) člana 3. ovog zakona. Stručni saradnici iz člana 4. imaju pravo na neto naknadu za godišnji odmor u iznosu od 50% njihove plaće utvrđene u tački 1. člana

4.

4. Neto naknada za godišnji odmor iz stava 3. ovog člana plaća se kao dodatak na redovnu plaću u julu svake godine, bez obzira na to kada se uzima godišnji odmor.

5. Plaćeni godišnji odmor za svakog sudiju, tužioca i stručnog saradnika iz člana 4. ovog zakona bit će regulisan planom godišnjih odmora kojeg će odrediti predsjednik suda ili glavni tužilac na godišnjoj bazi u skladu sa propisima o unutrašnjem poslovanju predmetnog suda odnosno tužilaštva.

Član 9.

Vanredno plaćeno odsustvo

Pored godišnjeg odmora i plaćenog odsustva za zadovoljenje vjerskih potreba regulisanog članom 8. ovog Zakona, sudije, tužioci i stručni saradnici iz člana 4. ovog zakona imaju pravo na sedam plaćenih dana odmora u kalendarskoj godini kako slijedi:

(i) U slučaju ženidbe/udaje: 5 dana;

(ii) U slučaju smrti bliskog srodnika (supružnika, partnera, majke, oca, očuha, maćehe, djeteta, pastorka/pastorke, brata, sestre, polubrata, polusestre): 3 dana;

(iii) U slučaju smrti manje bliskog srodnika (dede, bake ili bliskog srodnika bračnog druga ili partnera): 1 dan;

(iv) U slučaju rođenja djeteta: 2 dana;

(v) U slučaju selidbe iz stalnog prebivališta u drugo prebivalište: 1 dan.

Član 10.

Plaćeno odsustvo

1. Visoko sudsko i tužilačko vijeće može odlučiti da sudija odnosno tužilac nastavi primati svoju plaću tokom odsustva koje mu odobri Visoko sudsko i tužilačko vijeće u skladu sa članom 17. tačkom 13. Zakona o Visokom sudskom i tužilačkom savjetu Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik Bosne i Hercegovine", br. 25/04).

2. Visoko sudsko i tužilačko vijeće u saradnji sa Federalnim ministarstvom pravde donosi propise u vezi sa okolnostima pod kojim sudija odnosno tužilac nastavlja primati plaću tokom odsustva definisanog u stavu 1. ovog člana.

Član 11.

Naknada prilikom odlaska u penziju

Sudije i tužioci imaju pravo na jednu osnovnu mjesečnu plaću kao naknadu prilikom odlaska u penziju, kao što je to propisano u članu 2. odnosno 3. ovog zakona.

Član 12.

Zdravstveno osiguranje i bolovanje

Sudije, tužioci i stručni saradnici iz člana 4. ovog zakona imaju pravo na zdravstveno osiguranje i bolovanje u skladu sa važećim Zakonom o zdravstvenom osiguranju u Federaciji Bosne i Hercegovine.

Član 13.

Penzijsko i invalidsko osiguranje

Sudije, tužioci i stručni saradnici iz člana 4. ovog zakona imaju pravo na penzijsko i invalidsko osiguranje u skladu sa važećim Zakonom o penzijskom i invalidskom osiguranju u Federaciji Bosne i Hercegovine.

Član 14.

Naknada za putne troškove

Sudije, tužioci i stručni saradnici iz člana 4. ovog zakona imaju pravo na naknadu za putne troškove u skladu sa propisima o unutrašnjem poslovanju suda ili tužilaštvu i odobrenim budžetom sudom odnosno tužilaštva.

Član 15.

Naknada za troškove edukacije

Sudije i tužioci imaju pravo na naknadu za troškove nastale u toku edukacije u skladu sa propisima o unutrašnjem poslovanju suda ili tužilaštva i odobrenim budžetom suda odnosno tužilaštva

Član 16.

Naknada za upućivanje u drugi sud sa ili bez pristanka sudije

U slučaju upućivanja sudije da vrši dužnost sudije u drugom sudu u skladu sa članom 50. ili 51. Zakona o visokom sudskom i tužilačkom vijeću, taj sudija ima pravo na naknadu za troškove u skladu sa odredbama koje donese Visoko sudsko i tužilačko vijeće u saradnji sa Ministarstvom pravde Federacije BiH.

III

ZAVRŠNE ODREDBE

Član 17.

Stavljanje odredbi van snage

Odredbe sadržane u drugim zakonima, propisima ili odlukama Federacije Bosne i Hercegovine koje su u suprotnosti s odredbama ovog zakona prestaju da važe danom stupanja na snagu ovog zakona.

Član 18.

Objavljivanje i stupanje na snagu

Ovaj zakon stupa na snagu 1.1.2006. godine.